

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Rozmowa kliniczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna, Psychologia rodziny, Psychologia kryminalistyczno-śledcza, Psychologia sądowo-penitencjarna, Psychotraumatologia i profilaktyka społeczna, Psychoterapia, Psychoseksuologia, Neuropsychologia, Psychodietetyka i suplementacja w sporcie, Psychologia kryzysu i interwencji kryzysowej, psychologia sądowa, Psychologia uzależnień
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny / praktyczny
Rok / Semestr:	4/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Diagnoza psychologiczna, Psychologia kliniczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/ Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30	0	0	0	0	0	2+6	58	3
Studia niestacjonarne	10	12	0	0	0	0	0	2+6	30	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<p>Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł</p>

	Praca w grupie Debata Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat relacji interpersonalnych, więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowości, wymienia czynniki wspomagające i utrudniające kontakt diagnostyczny, sygnały akceptacji, zainteresowania, zrozumienia niezależnie od rodzaju zaburzeń psychicznych i zachowania.	K_W10, K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat specyfiki rozmów w obszarze neuropsychologii oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W15
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej w obszarze relacji klinicznej.	K_W16, K_W19
Umiejętności:		
P_U01	W stopniu pogłębionym potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych zjawisk i procesów psychologicznych, dokonywania diagnozy i projektowania działań mających zastosowanie w praktyce.	K_U07
P_U02	W stopniu pogłębionym potrafi dokonać opisu i analizy informacji uzyskanych w wyniku wywiadu i rozmowy psychologicznej oraz ich przebiegu z uwzględnieniem (w przypadku rozmowy psychologicznej) własnego rezonansu somatyczno – emocjonalnego w celu postawienia hipotez diagnostycznych.	K_U12, K_U18
P_U03	W stopniu pogłębionym umie sprawnie przygotowywać rozbudowane ustne i pisemne uzasadnienia na tematy dotyczące różnych zagadnień psychologicznych, korzystając z dorobku psychologii.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę rozwiniętą wrażliwość badawczą, potrafi określić priorytety służące przeprowadzeniu efektywnej rozmowy klinicznej, odznacza się rzetelnością, dojrzałością i zaangażowaniem podczas stosowania wywiadu i rozmowy psychologicznej.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę akceptacji i przestrzegania praw człowieka oraz wrażliwości na problemy i zjawiska związane ze zdrowiem psychicznym, posiada wgląd w samego siebie, jest zdolny do samokrytycyzmu.	K_K05, K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do problematyki rozmowy i wywiadu. Definicje rozmowy, kryteria podziału, rodzaje rozmowy, typ danych. Rozmowa codzienna a rozmowa psychologiczna. Zasady etyczne związane z prowadzeniem rozmowy psychologicznej.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu w relacji psycholog-pacjent/klient. Czynniki, które wspomagają i utrudniają nawiązanie kontaktu diagnostycznego. Sposoby sygnalizowania akceptacji, zainteresowania i zrozumienia. Parafraza i odzwierciedlanie uczuć. Prośby o rozwinięcie tematu. Rola milczenia w rozmowie. Ocena gotowości do udziału w relacji.	
W3	Umiejętności psychologiczne a rozmowa: podążanie za klientem, empatia; otwartość. Asymetria ról w rozmowie psychologicznej. Kontakt rzeczywisty czy kontakt pozorny. Przyczyny kontaktu pozornego. Sposoby rejestrowania rozmowy, zasady transkrypcji.	

W4	Technika prowadzenia wywiadu i rozmowy. Fazy rozmowy diagnostycznej. Rodzaje pytań i ich konstrukcja. Pytania otwarte i zamknięte. Pytania sugerujące, pytania wprost i nie wprost, pytania odroczone i ułatwiające zmianę tematu. Zasady budowania ciągów pytań w zakresie poszczególnych tematów.	
W5	Rozmowa psychologiczna a pomoc psychologiczna i psychoterapia.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Ćwiczenia praktyczne w zakresie nawiązywania i podtrzymywania kontaktu. Rozmowa w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie cech formalnych omówionych na zajęciach (kontakt, parafraza, odzwierciedlanie uczuć i in.)	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Ćwiczenia praktyczne w zakresie budowania strategii rozmowy. Rozmowy w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie cech rozmowy omówionych na zajęciach - m.in. identyfikacja typów pytań, ich funkcji i sekwencji.	
T3	Reguły planowania tematyki rozmowy. Cel diagnozy. Postawienie hipotez diagnostycznych. Szczegółowa tematyka rozmowy. Analiza i wyciąganie wniosków z rozmowy: wieloznaczność danych, błędy percepcji i wnioskowania, poza treściowy kontekst wypowiedzi, formalne cechy wypowiedzi.	
T4	Powiązanie metody rozmowy z metodą obserwacji.	
T5	Ćwiczenia praktyczne w zakresie formułowania i weryfikacji hipotez diagnostycznych w oparciu o rozmowę. Rozmowy w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie zaplanowania hipotez diagnostycznych w obszarze określonych problemów, weryfikowanych następnie w rozmowie.	
T6	Rozmowa w różnych kontekstach praktycznych. Przykłady wstępnych rozmów z następującymi osobami, np. z osobą chorującą na psychozę schizofreniczną, z osobą chorującą na depresję, z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się, z osobą zdrową na potrzeby wspierania rozwoju osobowości. Specyfika rozmów w różnych obszarach praktyki psychologicznej.	
T7	Analiza przebiegu rozmowy; informacje zwrotne doświadczeń w obu rolach; informacje zwrotne od grupy; analiza specyficznych trudności w prowadzeniu rozmowy w określonym obszarze praktyki psychologicznej. Podsumowanie.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium	Wiedza
Ćwiczenia	Praca zaliczeniowa, prezentacje przygotowane i wygłaszane przez studentów, prace domowe, aktywność merytoryczna studenta,	Umiejętności i kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, a także pracy zaliczeniowej, prezentacji i aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%		
Dobry plus (4,5) 85%-89,99%		

Dobry (4,0) 75%-84,99%
Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%
Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%
Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia Stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	30
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	22
1.2.Egzaminy/zaliczenia-liczba godzin	2	2
1.3.Udział w konsultacjach-liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	17	45
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h= 3 pkt	75h= 3 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny.,T.1. Wywiad jako postępowanie badawcze, Wyd. Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005
Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny. T.2. Wywiad jako spotkanie z człowiekiem, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005
Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny, T.3. Wywiad w różnych kontekstach praktycznych, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005
Suchańska A., Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2011

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Egan G., (2002), Kompetentne pomaganie, Wyd. Zysk i S – ka, Poznań 2002
Sztander W., Rozmowy, które pomagają, Wyd. Instytut Psychologii Zdrowia, Warszawa 1999